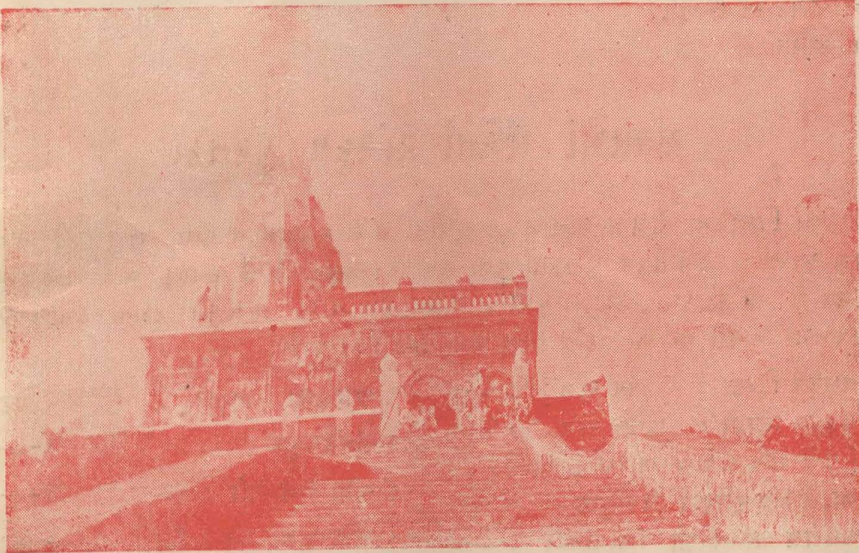

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

સમેતશિખર તીર્થનું મુખ્ય જિનાલય

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન સ્નાત્માનંદ સભા
ભાવનગર

પુસ્તક ૫૪

અંક ૧૨

આસો

સં. ૨૦૧૩

અ નુ ક મ ણિ કાં

૧. સાચું સુખ-સાચી શાંતિ ક્યાં છે ?	(સ્વામી રામદાસ)	૧૮૫
૨. ન બોલવામાં શુભ છે નવાણું	(અબ્યાસી)	૧૮૬
૩. શ્રી નવપદ્મું સ્તવન	(મુનિ યી લક્ષ્મીસાગરજી)	૧૮૭
૪. સ્વાર્થમય સંસાર	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૧૮૮
૫. તિરસ્કાર પાપનો કરાય, પાપીનો નહિ.	(શ્રી યાત્રચંદ હીરાચંદ 'સાહિત્યચંદ')	૧૮૯
૬. સ્વાશ્રયી બનો : ૫	(અનુ. શ્રી વિક્રમદાસ મૂ. શાહ)	૧૯૧
૭. દીપાલિકા અને પ્રભુ મહાવીર	(મુનિરાજશ્રી હંસસાગરજી મહારાજ)	૧૯૩
૮. ધર્મ કૌશલ્ય : ૯૧-૯૨	(સ્વ. મૌકિતક)	૧૯૫
૯. સતરભેટી પૂજા-સાર્થ	(પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિ)	૧૯૭
૧૦. વાર્ષિક અનુક્રમાંલુકા		૨૦૦
૧૧. સ્વીકાર		૨૦૩

સભામાં મળતાં સંસ્કૃત પુસ્તકો

આ વિભાજના નીચેના સાત નંબર સુધીના ગ્રંથો સ્ટોકમાં ન હતા, પરંતુ તેની ખાસ માગ આવવાથી સ્પેશીયલ સ્ટોકમાં હતા તેમાંથી અમુક કોપી વેચાણ માટે કાઢવામાં આવેલ છે જે સ્ટોકમાં હશે ત્યાંસુધી જ ખાસ દેસ તરીકે સાડાખાર ટકાના કમીશનથી આપવામાં આવશે તે આ તકનો તરત લાભ લેવા વિનંતિ છે.

૧ વસુદેવ હિન્દી : [પ્રથમ અંશ] ૭-૦-૦	૯ ચંદ્રલેખા [પ્રતાકારે]	મેટ
૨ વસુદેવ હિન્દી : [દ્વિતીય અંશ] ૭-૦-૦	૧૦ જૈનમેઘદૂત	૨-૦-૦
[અન્ને ભાગ સાથે જ આપવામાં આવશે]	૧૧ સૂક રત્નાવલી	૦-૪-૦
૩ આ. દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકાયુક્ત —	૧૨ સૂક મુક્તાવલી	૦-૪-૦
કર્મગ્રંથ મા ૧ લો [અંકથી ચાર] ૬-૦-૦	૧૩ પ્રકરણ સંગ્રહ [પ્રતાકારે] જેમાં	
૪ " મા. ૨ જો [પાંચ અને છ] ૬-૦-૦	સિંદુર પ્રકરણ મૂળ તત્ત્વાર્થાધિગમ	
[અન્ને ભાગ સાથે જ આપવામાં આવશે]	સૂત્ર મૂળ; શુભસ્થાનકમારોહ મૂળ છે] ૦-૮-૦	
૫ વૃહત્ કલમસૂત્ર મા. ૨-૩-૪-૫-૬	૧૪ ત્રિવણી પર્વ મા. ૧ લો મૂળ [સંસ્કૃત] ૬-૦-૦	
[દરેકના] ૨૦-૦-૦	૧૫ " મા. ૨ જો " ' ૮-૦-૦	
૬ કથારત્નકોષ-મૂલ માગધી	૧૬ " " [પ્રતાકારે] ૧૦-૦-૦	
[ચેક] ૮-૦-૦		
૭ " " [લેઝર] ૧૦-૦-૦		

અખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વર્ષ ૫૪ મું]

સં. ૨૦૧૩ : આશ્વિ

[અંક ૧૨

સાચું સુખ-સાચી શાંતિ કયાં છે?

ધન ઉપરનો પ્રેમ પ્રભુ-પ્રાપ્તિના માર્ગમાં બહુ મોટું વિઘ્ન છે. સાચી શાંતિ ભોગવવાની ઇચ્છાવાળાએ ધનનો મોહ છોડી દેવો જોઈએ. તેણે હૃદયને ક્ષમા તથા દયાના ભાવથી નરમ બનાવવું જોઈએ. બીજાનાં દુઃખનિવારણાર્થે કરેલાં કામ પરથી જ દયાનાં દર્શન થાય છે. વૈરવૃત્તિ પર ક્ષમાવડે જ વિજય મળે છે. માનવજાતિ પ્રત્યેના પ્રેમ તથા સદ્ભાવના વિકાસવડે આપણી દષ્ટિ આપણે વિકસિત નહિ કરીએ તો દિવ્ય સમ્બિદ્ધાનંદ પ્રભુ પાસે આપણે પહોંચી શકવાના નથી.

સોવું તથા ચાંદો તો માત્ર ચક્રચક્રિત પીળી તથા સફેદ માટી સિવાય કંઈ જ નથી. તમે ભણે ધનના શેઠ બનજો; પણ ધનના શુભામ બનશો નહિ. કોઈ પણ ઇચ્છાના શુભામ બનશો તો તમને શાંતિ કે મુક્તિ કદી મળશે નહિ. સંકેટમાં પડેલા પ્રાણીને સહાય કરવાથી મળતો આનંદ જ ખરો દિવ્ય આનંદ છે. કોભીયા માનવીની તો ભારે દયા ખાવા જેવું છે. તે ધનના ઢગલા પર ઢગલા ખડકે છે પણ સાથે તેને ચિંતાના ડુંગર પર ડુંગર પણ માથે ઉપાડવા પડે છે; માટે પરમાર્થ માર્ગના સાધકે પૈસાનો મોહ રાખવો નહિ. તેણે તો હમેશાં વધુ ને વધુ દાન કરતાં રહેવું અને દુઃખી માણસમાં ઇશ્વરદર્શન કરાવે સર્વ શક્ય માર્ગે તેની સેવા કરવી; કેમ કે સાચું સુખ તો આવી નિઃસ્વાર્થ સેવામાં જ રહેલું છે. સૌ કાષ્ઠ જીવનમાં સુખ જ શોધે છે. લક્ષ્યાધિપતિઓ પણ ખૂબ દુઃખ ભોગવી રહ્યા છે. સુખ કંઈ ધન-સંગ્રહથી મળતું નથી. ધનસંગ્રહથી તો માણસ ભય તથા ચિંતાના ખાડામાં પડે છે.

સ્વામી રામદાસ

ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું

ઉપજાતિ

વિવેકવાળાં વચ્ચેના ઉચારો, જો ઇચ્છતા હોયશો વધારે;
વાણીથી આણો ન વિરોધ ટાળું, ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું.
જેવાં વહાશે મુખથી જ યોલ, તેવા જ થાશે નિજ નીતિ-તોલ;
ન નીચને શૃંગ શિરે અપાણું, ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું.
ન પક્ષ હાથે કુળવાન પામ્યાં, વાણી વિશે છે યશ સર્વ જામ્યો;
કુવાણીથી ક્રોધ વિરોધ જાણું, ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું.
વાણી વળી ઇચ્છિત વસ્તુ આપે, દરિદ્રતાને ક્ષણમાં જ કાપે;
કુવાક્યમાં હુખ બધું સમાણું, ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું.
ન શાંતિ જેવો તપ કેઇ મોટો, ગ્રહો વિચારી ગણી દેહ યોટો;
જમો ઘણું મિષ્ટ સુવાણી લાણું, ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું.
વિચારથી વાક્ય વહો હમૈશ, જેથી ન થાયે કદિ કલેશ લેશ;
ધૂંક્યું કદિ કેળી નથી ગળાણું, ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું.
કુવાક્યથી પાણી હરામ થાય, કુવાક્યથી વહાલપ સર્વ જાય;
છે મીનતા મૂર્ખતાણું ઘરાણું, ન યોલવામાં ગુણ છે નવાણું.

અભ્યાસી

लालयेत्पंचवर्षाणि दशवर्षाणि ताडयेत् ।
प्राप्ते तु षोडशे वर्षे पुत्रं मित्रवदाचरेत् ॥

(દોહરા)

પાંચ વર્ષ સુધી બહુ, લાડ લડાવો મુત;
દશ વર્ષો તાડન કરો, નહિ તો ઘશે કપુત.
સોળ વર્ષના થાય તે, જ્યારે પૂર્ણ યુવાન;
ત્યારે તે નિજ પુત્રને, માનો મિત્ર સમાન.

શ્રી નવપદનું સ્તવન

[રાગ—શ્રી સ્થૂલિભદ્ર મુનિગણમાં શીરહાર જો]

[૧]

શ્રી નવપદનો મહિમા સહુ શિરહાર જો, —ટેક.
વર્ણન જેનું આગમમાંથી અપાર જો,
જ્ઞાનીઓએ દર્શાવ્યું વિસ્તારથી જો. —નવપદ૦

[૨]

ધરીયે તેહનું ધ્યાન વિધિ અનુસારે જો,
નિશ્ચયથી ભવસિન્ધુના કિનારે જો,
પહોંચાડે નિર્વિને ક્ષેમ કુશળયક્ષી જો. —નવપદ૦

[૩]

વિપદા નાથે સંપદ આવે ઘેર જો,
જેહના ધ્યાને પામે લીલા દહેર જો,
પૂર્વે જન્યું શ્રીપાલ ને મયણી પામીયા જો. —નવપદ૦

[૪]

શ્રી મુનિચંદ્ર શ્રોતાને ઉપદેશ જો,
મથાવિધિ આરાધે તે મુખલેશ જો,
વિષ્ણુ શંકાએ રાખી આદરભાવને જો. —નવપદ૦

[૫]

કાસ શ્વાસ કેઠાદિ રોગો નાસે જો,
સિદ્ધચક્રનું સ્મરણ કરે ઉદલાસે જો,
જાતરૂપ સમ કાયા થાયે નિર્મલી જો. —નવપદ૦

[૬]

કોધાદિક સહુ આરંભનો કરી ત્યાગ જો,
શ્રીપાલચારત્ર મુખીયે ધરી એકચિત્ત જો,
મન, વચ, કાયા, સંવરમાંહે રાખીને જો. —નવપદ૦

[૭]

ધ્યાન ધરી નવપદનું ઉત્તમ તરીયા જો,
વર્તમાનમાં પણ શિવલક્ષ્મી વરીયા જો,
આગે પણ કેઈ જીવે મહોદય પામશે જો. —નવપદ૦

[૮]

વધ્યા પુત્રવતી નિર્ધન ધનવાન જો,
આરાધનપ્રભાવે ભુવિ યશવાન જો,
સ્વર્ગાદિકના સુખો પામે અચિતથી જો, —નવપદ૦

[૯]

સકલ સુખનું સાધન નવપદ ધ્યાન જો,
ધરો હૃદય(રહ્ય)માં રાખીને બહુમાન જો,
લક્ષ્મીસાગર કહે તે સુખને અનુભવે જો. —નવપદ૦

સ્થિતિ—મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ

સ્વાર્થમય સંસાર

સૌ સગા છે સ્વાર્થતણાં,	તે સત્ય જ બાણો;	
કસોટી સમયે સહુનાં,	દિલ પિછાણો.	૧
લૂપ્તા લાડ કરે જો હોય,	લક્ષ્મીજી પાસે;	
ખીસા ખાલી બાણુ થતાં,	ત્રણ ગાઉ નાસે.	૨
કર્મને ઘો દોષ,	કોઈ નહિ કાંઈ તમારું;	
શાને મિથ્યા મત ગ્રહે તું,	મારું મારું.	૩
દૂરથી ડુંગર સદા,	રણીયામણાં લાગે;	
પાસે આવીને જોતાં,	ઠેસ ત્યાં પગને વાગે.	૪
પડનારાને ઉઠ! બ્રહ્મા થા!	કોણ જ કહે તું!	
પાટુ ઉપરથી પડે ત્યાં,	ખુન જ વહે તું.	૫
બળ સાચું બળ,	તેહ સ્વબળને બાણો;	
પરાયું જે બળ,	ખાખમાં જળ પિછાણો.	૬
પછડાયા જો હોય છતાં,	નહિં કિંમત હારો;	
લાચરી કે દીનતા,	સૌ મનથી વારો.	૭
આત્મબળ છે એક માર્ગ,	આગળ વધવાનો;	
‘અમર’ શું સ્વમાન ખોઈને,	તું જીવવાનો?	૮

અમરચંદ માવજી શાહ

તિરસ્કાર પાપનો કરાચ, પાપીનો નહીં !

લેખક—શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ, સાહિત્યચંદ્ર

પાપ એ વસ્તુ સ્વયં તિરસ્કરણીય છે, છોડવા લાયક છે. આદરવા લાયક તો નથી જ, એ દીવા જેવી સ્પષ્ટ વસ્તુ છે. જે પાપ કરે છે એ સ્વયં જાણે છે કે, એ વસ્તુ તિરસ્કાર કરવા લાયક છે. એ જે પાપ કરે છે તે બીજાઓને ખબર ન પડે તેમ છુપાઈને કરવા પ્રયત્ન કરે છે. ચોર ચોરી કરે છે તે બીજાઓ જાણી ન જાય તેની સાવચેતી રાખે છે. જાર પણ છડેચોક પોતાનું પાપકર્મ કરવા પ્રેરાતો નથી. એમાં એ પોતાને છુપાવવાની યોજના પોતાની યુદ્ધિ મુજબ કરી જ રાખે છે. ખોટા ચોપડાઓ રાખનારો એ ખોટા ચોપડાઓને ખોટા તરીકે જાણતો હોવાથી તેને સત્યતાનું રૂપ આપવા પ્રયત્ન કરે છે. પોતે ચોર છે એવું પોતાને પૂરેપૂરું લાગવા છતાં એ સાહુકારનો દેખાવ કરે છે. ઠગારો પોતે સાધુનો વેષ અને દેખાવ કરતો જોવાય છે. મતલબ કે, પાપ એ વસ્તુને એના સાચા રૂપમાં જોળખે છે છતાં એના ઉપર વિકારો એવો પમટો ખેસાડે છે કે, એ પોતાને ઘડીભરને માટે ભૂલી જાય છે, અને પાપકર્મ કરવા લલચાય છે. પાપ છે માટે એ છોડવા લાયક છે. છોડવું જ જોઈએ. પરિણામે આપણને નુકસાન પહોંચાડશે એવો વિવેક કરવાનો અને એ અમલમાં મૂકવાનું એને ધૈર્ય હોવું નથી. એ પરવશ થઈ જાય છે. અને પોતાના મનને મનાવી લેવાનો પ્રયત્ન કરે છે, એ એની નબળાઈ છે, કાયરતા છે. પોતાની ભૂલ થઈ છે એ જાણવા છતાં એ કપૂલ કરવાનું ધૈર્ય ભલભલા પડિતો અને મહતો ગણાતા સાધુપુરુષો પણ અતાવી શક્તા નથી. પરિણામે પોતાની એ ભૂલ છુપાવવા માટે બીજા અનેક ભૂલો કરી મૂળની ભૂલ છુપાવવા તકટો રચે છે અને આણધાર્યાં નવા પાપો કરી ખેસે છે. પોતાની ભૂલ થઈ છે અને એ કપૂલ કરી સુધારવી જ જોઈએ એ

વસ્તુ કોઈક અલૌકિક શક્તિ ધરાવનાર સંતપુરુષો જ સમજી શકે છે. અને પોતાના મોભાની કે ઐશ્વર્યની પરવા કર્યા વગર પોતાની ભૂલનો હસ્તે મુખે સ્વીકાર કરી લે છે. આ કાર્ય માટે અલૌકિક વ્યક્તિત્વ અને અસામાન્ય ધૈર્યની આવશ્યકતા હોય છે. એટલા માટે જ અમો કહીએ છીએ કે, પાપનો તિરસ્કાર કરાચ, પાપીનો નહીં.

પાપી જે પાપકાર્ય કરે છે તે પોતાના અનંત જન્મોમાં આચરેલ વિકારસોલુપતા અને મોહાંધતાનું જ પરિણામ છે. એને કોઈ પાપકાર્યની ઇચ્છા જન્મે છે. એની પાછળ અનંત જન્મોના કર્મોની શક્તિ કામ કરે છે. દારૂડીઆને અનેક વાર પોતાની જિંદગીની સોલુપતાનો તિરસ્કાર પણ આવે છે, અને અનેક વાર એ નિશ્ચય પણ કરે છે કે, હવેથી દારૂને સ્પર્શ પણ નહીં કરું. પણ પ્રસંગ ઉપસ્થિત થતાં એ એવો વિવશ અને આતુર-આતુર થઈ જાય છે કે, જાણે અન્ય કોઈ મનુષ્ય એના ઉપર જીવન જખરફરતી કરી દારૂ પાતો હોય છે. જેમ કોઈ કેદી જેલર કે નિરીક્ષકને વશ રહીને જ પોતાનું જીવન અતીત કરતો હોય અને એની પોતાની ઇચ્છાની ત્યાં કોઈ કીંમત જ ન હોય તેમ પાપ કરવાને પ્રવૃત્ત થનારા માનવની દશા થઈ જાય છે. પાપથી નિવૃત્ત થવાની શક્તિ જ એ ગુમાવી ખેંડેલો હોય છે. એવા પામર અને શક્તિહીન માનવ પ્રત્યે આપણે દયા જ દાખવવાની હોય ને ? એના માટે આપણે કરુણાની જ ભાવના ફેળવવાની હોય. એનો તિરસ્કાર કરવો એટલે આપણે પણ એક દોષ કરવા જેવું જ છે.

કોઈ પડિત અને સંત ગણાતો મનુષ્ય હોય છે, એ ઘણું ભણેલો હોવાથી અનેક વસ્તુઓનું એને જાન

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

હોય છે. પ્રસંગવશાત્ એના મોઢે કાંઈ અનુચિત પ્રશ્ન પણા થઈ જાય છે. એ પ્રશ્નણા અમુક કાળની દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવોચિત શાસ્ત્રોક્ત હોય છે. પણ એની પાછળ જે વિચારપરંપરા હોય છે અને કાલોચિત વિવેક અને વિવેચનની શક્તિ એવા પુરુષમાં ન હોય તો એ અધપણે પોતાની પ્રશ્નણાને વળગી રહી આંદોલનો જગાડે છે. અને પોતાની વધુ અગર ઓછી શક્તિને લીધે પોતાની ભુદી પરંપરા ઉત્પન્ન કરે છે. એને પાછળથી પોતાની ભૂલ જણાવા છતાં એ અહં-ભાવને વશ થઈ જાય છે. એ કારણે લીધે જ જગતમાં અનેક ધર્મો, પંથો, ફિરકાઓ અને વાડાઓ ઉત્પન્ન થાય છે. એ બધી અનર્થ-પરંપરાથી ધર્મની અખંડ પ્રશ્નણા તૂટી પડે છે. ભ્રમણા ફેલાય છે. આપસમાં વેરઝેર ફેલાઈ, કલહ, કંકાસ અને યુદ્ધો પણ જાગે છે. એ બધું મનની નબળાઈ અને અહંભાવના કારણે જ બને છે. એવી પ્રશ્નણાથી મોટું પાપ બંધાય છે. એનું જ્ઞાન પાપીને હોય અને ન પણ હોય. પણ આપણે સમજી રાખવું જોઈએ કે, એ બધું વિકારોનું તાંડવ છે. જ્યારે મોટા ગણુતા માનવો પણ આવું આવું મહાન પાપ કરી બેસે છે ત્યારે સામાન્ય માણસ માટે શું કહેવાનું હોય? એ બધા પાપો પરવશપણાને લીધે જ થાય છે, માટે એવા પાપી માણસની પણ આપણે દયા ખાવી રહી. ઉલટાની તેમના તિરસ્કાર કરવાથી તો આપણે ઘણું ગુમાવી બેસીએ, માટે જ અમે કહીએ છીએ કે, તિરસ્કાર પાપનો થઈ શકે; પાપીનો નહીં.

પ્રભુ મહાવીર ભગવંતના શાસનમાં ઘણા નિહ્વે પેદા થયા. પ્રભુ મહાવીર ભગવંતના વચનોમાં તેમને દોષ જણાવેા. એમને જ્રમણા જગી. તેમનામાંથી કેટલાકને પોતાની ભૂલ જણાતા તેઓએ તે સુધારી પણ લીધી. પણ કેટલાકને અહંભાવ અત્યંત પ્રબલ નીકળ્યો. પોતાની ભૂલ દેખાવા છતાં તેઓ હકીલાઈથી પોતાની માન્યતાને જ વળગી રહ્યા. એમના એ કૃત્ય પાછળ અનંત ભવોની પરંપરા કામ કરતી હતી એ રૂપક વાત છે. તેમણે જ્ઞાન અને

અહંતાની ભાવના પાળીપોળી ખૂબ પ્રબલ કરી મૂકી હતી. અને તેઓ તેવી ભાવનાના ગુલામ થઈ ગયા હતા. તેથી જ વખત આવે તેમના ઉપર પેલી વાસના સવાર થઈ બેઠી હતી. અને સાચો માર્ગ નહીં જતાવતા ઊંધે માર્ગે જ તેમને દોરી જતી હતી.

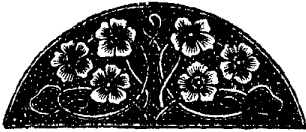
પ્રભુનો માર્ગ અનંત નયગર્ભિત અનેકાંતનો છે. તેનું રહસ્ય નહીં સમજનારા પોતે મોઢે અનેકાંતની ડિંડિમ વગાડવા છતાં એકાંત માર્ગની જ પ્રશ્નણા કર્યે રાખે છે. પોતે હક્કાર્ય છે. ભૂલને પાત્ર છે. ગમે તેવું પ્રખર જ્ઞાન છતાં પોતાના હાથે ભૂલ થવાનો સંભવ છે એ વસ્તુ તેઓ ભૂલી જ નાય છે. અનેકાંતને માનવા છતાં તેઓ એકાંતની જ પ્રશ્નણા કર્યે જાય છે. એ પાપ નહીં તો બીજું શું? એ પાપનો આપણે તિરસ્કાર કરીએ એ ઉચિત ગણાય, પણ એ કરનાર માટે આપણે દયા અને ક્ષમાની યુક્તિ જ રાખવી જોઈએ.

પોતાની ભૂલનો જાહેર એકશર કરવા માટે અસામાન્ય ધૈર્યની આવશ્યકતા હોવી જોઈએ. લોકોમાં આપણી હાંસી થશે એ વસ્તુ તેને ભૂલવી પડે છે. આપણે હલકા ગણાઈએ એ ધાર્તી એને જતી કરવી પડે છે. ઉચ્ચ મસ્તકે આપણે હવે ફરી નહીં શકીએ એવી આશંકા દૂર ફગાવી દેવી પડે છે. મતલબ કે, મારું એ સાચું એ કુસ્તિત ભાવના એને મૂકવી જ પડે. સાચું હોય તે જ મારું એ વસ્તુ સારી રીતે ઓળખી પરિચ્છામની દરકાર કર્યા વગર સત્ય વસ્તુનો જ આગ્રહ રાખી પોતાના દોષની કબૂલાત આપવી પડે છે; માટે જ એવા પુરુષો દુઃખ ગણાય છે. પોતાનો કમો ખરો કરવા માટે ધમપછાડા કરી ગમે તેવી સાચી-ખોટી ફલીકો આગળ કરનારા એ સામાન્ય તેમજ પાપી ગણાય છે.

પાપી માણસ પૂર્વજન્મગર્જિત વાસનાને આધીન રહીને જ પરવશપણે પાપ કર્યે જાય છે. માટે જ તેની દયા કરવી એ આપણું કર્તવ્ય છે. એ વસ્તુ દરેકના ધ્યાનમાં આવી જાય તો જગતમાં ખનતા ઘણા અનર્થો ટળી જાય. શાસનદેવ એવી સદ્બુદ્ધિ બધાને આપે એ જ અભ્યર્થના !

સ્વા શ્રી બ નો

લોખાંક : : ૫

અનુ૦ શ્રી વિકુલદાસ મૂ. શાહ (ગતાંક ૫૪ ૧૮૩ થી ૨૩૨)

કાઠ વ્યક્તિ વિશે મનુષ્યોને બોલતાં આપણે એક વાર સાંભળીએ છીએ કે ‘તે દરેક કાર્યમાં વિજયી જ નીવડે છે; અથવા તે જે વસ્તુને સ્પર્શમાત્ર કરે છે તે કાંચન બની જાય છે.’ આ કોટીના મનુષ્યને પોતાના શ્રેષ્ઠ ચારિત્ર્યના બળથી અને પોતાના વિચારોના ઉત્પાદક શક્તિથી ગમે તેવા પ્રતિદૂળ સંજોગોમાં પણ વિજયી બનવાનું સુભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. શ્રદ્ધાથી જ શ્રદ્ધાનો ઉદ્ભવ થાય છે. જે મનુષ્યની આહ્વાકૃતિ વિજયસૂચક છે તે સર્વજ્ઞ નિશ્ચય બળની પ્રભા પ્રસારે છે અને પોતે જે કાર્ય કરવાનો યત્ન કરે છે તે કરવાનું પોતાની અંદર સામર્થ્ય રહેલું છે એવા વિશ્વાસની અન્ય લોકોમાં પ્રેરણા કરે છે. અલ્પ સમય વ્યતીત થયા પછી તેને માત્ર પોતાના વિચારબળનું જ નહિ પરંતુ સર્વ પરિચિત માણસોના વિચારબળનું પ્રોત્સાહન મળે છે. વિજય પ્રાપ્ત કરવાની તેની શક્તિ વિશેની તેના આત્મજનોની માન્યતા દૃઢીભૂત થતી જાય છે અને તેના પરિણામે પ્રત્યેક કાર્યમાં વિજય પ્રાપ્ત કરવામાં વધારે ને વધારે સુગમતા થતી જાય છે; અને તેના આત્મબળ, આત્મશ્રદ્ધા અને આત્મનિશ્ચય તેના વિજયના પ્રમાણમાં દિવસે દિવસે વૃદ્ધિગત થાય છે. જેવી રીતે પ્રાચીન સમયમાં એક હિંદી સૈનિકના મનમાં વિચાર સ્ફુરતો કે ‘જે શત્રુઓ પર મેં જીત મેળવી છે તેઓની શક્તિનો મારામાં પ્રવેશ થાય છે’ તેવી જ રીતે વસ્તુતઃ યુદ્ધમાં, ઉદ્યોગોમાં, વેપારમાં, શોધબોળમાં, વિજ્ઞાનમાં, કળામાં અથવા ગમે તે ક્ષેત્રમાં મનુષ્યને જે કંઈ વિજય મળે છે તે વડે વિજેતાની પછીનાં કાર્યો કરવાની શક્તિમાં વૃદ્ધિ થાય છે.

તમારે જે કાર્ય સાધવું હોય તેનાં એવા દૃઢ નિશ્ચયપૂર્વક ચિત્તને એકાગ્ર કરો અને તમારા નિશ્ચયમાં એવું બળ રેડો કે જેથી કરીને કાર્ય પૂરેપૂરું સાધી રહેો નહિ ત્યાં સુધી કાઠ પણ તમને તમારા હેતુમાંથી ચલાયમાન કરી શકે નહિ. શ્રેષ્ઠતાની આ ખાતરી થવાથી અને વિજયને અવિચ્છેદ જનમાધિકાર તરફ ગણવાની મનોવૃત્તિ ધારણ કરવાથી જે શક્તિ-ઓના સમૂહનો સંશય, ભય અને અશ્રદ્ધાથી ઉચ્છેદ થાય છે તે શક્તિઓ જન્યુત અને સચેત થાય છે.

આત્મશ્રદ્ધા માનસિક સૈન્યનો નેપોલીયન છે. તેને લઇને અન્ય સર્વ શક્તિઓમાં બમણો તમણો વધારો થાય છે. જ્યાં સુધી આત્મશ્રદ્ધાથી સેનાધિપતિ મોખરે ચાલતો નથી ત્યાં સુધી સધળું સૈન્ય રાહ જોઈને બેસી રહે છે. આત્મબળમાં શ્રદ્ધા નષ્ટ થયા પછી સરતમાં દોડનાર ઘોડો પણ વિજયની નીવડી શકતો નથી, તો મનુષ્યને માટે તો કહેવું જ શું? આત્મશ્રદ્ધામાંથી ઉત્પન્ન થયેલી હિંમત એક પ્રકારનું પ્રોત્સાહન છે, જેના બળે અવશિષ્ટ રહેલ સત્ત્વનું પ્રકટીકરણ થાય છે. અનેક મનુષ્યો પોતાનાં કાર્યમાં નિષ્ફળ નીવડે છે તેનું કારણ એ છે કે તેઓ ગમે તે ભોગે વિજયવંત થવાના નિશ્ચયપૂર્વક અંગીકૃત કાર્યમાં પોતાનાં ચિત્તને લગાડતા નથી. તેઓને પોતાની જાતમાં તે ઉચ્ચ પ્રકારની શ્રદ્ધા નથી હોતી કે જે શ્રદ્ધા માર્ગમાં નડતી સધળી સુરકેલીઓનો નાશ કરે છે.

સ્વીકૃત કાર્ય કરવાની તમારી શક્તિ વિશે જો તમને શંકા હોય, જો તમે એક ધારતા હો કે તમારા

૧૯૨

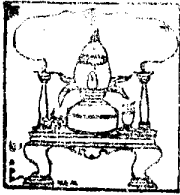
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કરતાં અન્ય લોકો તે કાર્ય કરવાને વિશેષ લાયકાત ધરાવે છે, તમારી જાતને પકાશમાં લાવવાના અનેક પ્રસંગોનો લાભ લેવાનો જે તમને ભય હોય, જે તમારો સ્વભાવ બીકણ હોય, જે તમારા શબ્દકાપમાં નકારનું પ્રાધાન્ય હોય, જે તમે ધારતા હો કે તમારામાં પ્રોત્સાહનનો અને શક્તિનો અભાવ છે, તો ત્યાંસુધી તમે તમારી મનોવૃત્તિ જલ્દશો નહિ અને સ્વશક્તિમાં મહાન શ્રદ્ધા રાખતા શીખશો નહિ ત્યાંસુધી તમે કોઈપણ મહાન કાર્ય કરવામાં કદાપિ વિજયવંત નીવડશો નહિ એ વાતમાં કશો સંદેહ નથી. ભય, શંકા અને કાયરતાનો તમારો મનમાંથી સદંતર બહિષ્કાર થવો જોઈએ.

કોઈ પણ કાર્યનો આરંભ વિચારમાં જ થવો જોઈએ. જે કાર્ય આપણે કરવા ઇચ્છીએ છીએ તેના દૃઢ વિચાર એ એક મહાન પાથિયું છે. જે કાર્ય વિશે અચોક્કસ વિચારો બંધાયા હોય છે તેનું પરિણામ પણ તેનું જ આવે છે. જગતનાં મહાન કાર્યોની શરૂઆત આશા, ઇચ્છા અને વિચારોમાં જ થઈ છે. પ્રજાળ ઇચ્છા હિંમતને ટકાવી રાખે છે અને ઇચ્છિત વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય નહિ ત્યાંસુધી આત્મભોગને વિશેષ સુગમ બનાવે છે. આપણને આપણાં જીવનમાંથી જે કંઈ ઉપલબ્ધ થાય છે તેનું માપ શ્રદ્ધાથી જ થઈ શકે છે. નિર્જળ શ્રદ્ધાવાન મનુષ્યને અતિ અલ્પ મળે છે અને પ્રજળ શ્રદ્ધાવાનને એથી અધિકગણું મળે છે. ધણાપરો સ્વાકાંક્ષી મનુષ્યોના અદ્ભુત કૃત્યોનું આપણે પૃથક્કરણ કરીએ તો આપણને પ્રતીત થશે કે તેઓના પ્રવૃત્તિમય જીવનના આરંભકાળમાં તેઓએ જે કાર્ય કરવાનું માથે લીધું હોય છે તે સાધવાની તેઓની શક્તિ વિશે તેઓએ શ્રદ્ધાબુક્ત, અચળ અને મજબૂત માન્યતા અને વિચારોનું નિરંતર સેવન કર્યું હોય છે. તેઓની મનોવૃત્તિ તેઓના વૃદ્ધ્યર્થિદુ તરફ એટલા બધા આકર્ષકપૂર્વક વળેલી હોય છે કે જે શંકાબુક્ત અને ભયપ્રદ વિચારો પોતાની જાતવિશે નિકટ વિચારો કરનાર અને અતિ અલ્પની આશા રાખનાર માણસને અંતરાયભૂત થાય છે અને બીવરાવે છે, તે તેઓના માર્ગમાંથી દૂર થયા હોય છે અને જગતમાં સર્વ

દિશામાં તેઓને માટે માર્ગ ખુલ્લો થયો હોય છે. જાણે કે તેઓના પર ભાગ્યદેવીનો મહાન અનુગ્રહ થયો હોય તેમ તેમને કોઈપણ ક્ષેત્રમાં અસાધારણ ફતેહ મેળવે છે. આ જોઈને આપણે તેઓના વિજયનું મૂળ કારણ શોધવા અનેક પ્રકારની રીત અભાવીએ છીએ. ખરી હકીકત એ છે કે તેઓની અર્થસિદ્ધિ તેઓના ઉત્પાદક અને આભ્યાસિક વિચારોનું મધુર પરિણામ છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો તેઓની અર્થસિદ્ધિ એ બીજું કંઈ નથી, પણ તેઓના સંજોગોમાં સ્પષ્ટ અને પ્રકટ થયેલી તેઓની ચિત્તશક્તિ જ છે. તેઓના નિર્ણીત વિચારોમાંથી અને સ્વશક્તિમાં અવિરત શ્રદ્ધામાંથી તેઓએ અત્યારે જે કંઈ પ્રાપ્ત કર્યું હોય છે તે સર્વ ઉપજની કાઠ્યું હોય છે. આરંભેલા કાર્યમાં સંપૂર્ણ સિદ્ધિ મળવાની છે એવું ખરા અંતઃકરણપૂર્વક આપણે માનવું જોઈએ. અલ્પ ઉત્સાહથી અથવા અપૂર્ણ મહત્વાકાંક્ષાથી કર્યું સાધી શકાતું નથી. આપણી શ્રદ્ધામાં અને આશાઓમાં, આપણા નિશ્ચયમાં અને પ્રયત્નમાં બળ અથવા રાત્વ હોવું જોઈએ. જે વસ્તુ મેળવવાને આપણે ઉત્સુક હોઈએ તેની ઇચ્છાને હૃદયમાં અચર્યાન મળવું જોઈએ એટલું જ નહિ પણ ઇચ્છિત વસ્તુ પ્રાપ્ત કરવાના આપણા પ્રયાસમાં દૃઢતા અને એકાગ્રતા હોવા જોઈએ. જેવી રીતે અગ્નિની ઉજ્જ્વળતા ઉગ્ર હોય તો જ લોહાને વાળવા જેવું અથવા ધડવા જેવું બનાવી શકાય છે. જેમ વિજળીક વેગ અત્યંત તીવ્ર હોય તો જ હીરા જેવા કઠણ પદાર્થનું વિલપન કરી શકાય છે, તેવી જ રીતે એકીકૃત અને અજબ્ય હેતુથી ગરો તેવું હુકર કાર્ય સિદ્ધ થઈ શકે છે. મંદ ઉત્સાહવાળી ઇચ્છાથી કોઈએ કંઈ પણ કર્યું સાધ્યું હોય તેવું આપણા અનુભવમાં નથી. અનેક લોકો જીવનમાં અત્યંત અલ્પ પ્રગતિ કરી શકે છે, તેનું કારણ એ છે કે તેઓના પ્રયત્નો મંદ અને નબળા હોય છે, તેઓનો નિશ્ચય નિઃસત્વ અને તેઓની મહત્વાકાંક્ષા પ્રોત્સાહન વગરની હોય છે.

જ્યારે કોઈ માણસ સ્વશક્તિમાં શ્રદ્ધા રાખવાનું

દીપાલિકા અને પ્રભુ મહાવીર

લેખક:-શાસનકંડકોદ્ધારક પૂ. મુનિશ્રી હંસસાગરજી મહારાજ

આપે પ્રજાને કોઈ પણ મનુષ્ય એવો નહિ હોય કે જે દિવાલીના પર્વથી અજાણ્યો હોય, છતાં દીવાલી શબ્દ શોકમાયાનો હોવાને એનું સંસ્કૃત સ્વરૂપ ધણુ ઓછા જ જાણતા હોય છે. દીવાલીનું સંસ્કૃત સ્વરૂપ **દીપાવલી** છે. અને તેનો અર્થ 'દીવાઓની શ્રેણી' એવો થાય છે. પણ તેથી દીપાળીને દીવાની શ્રેણી તો કહેવાય જ નહિ. દીપાળીને દિવસે જ લાઈનઅંધ કરવામાં આવે છે તે દીવાની શ્રેણી તો એક બાજુ ચિત્ત રૂપ છે. જે આપણે એકલા બાજુ ચિત્તને વળગીએ, તો ખરેખર આપણે સાચ અને લીસેટાનો ભેદ નથી

તથા દે છે ત્યારે તેને શુભાવેલી આત્મક્રિયાને પુનઃ સચેતન કરવાના અને દેવની ગહન શક્તિથી સર્વ કાર્ય નિર્ણિત થાય છે એ વિચારને તેના મગજમાંથી દૂર કરવાના પ્રયત્ન સિવાય તેને માટે કંઈ પણ વિશેષ કરવાનું રહેતું નથી. "હું" પોતે દેવ કરતાં વધારે બલવાન છું અને કોઈ પણ બાજુ શક્તિ કરતાં મારી આંતરશક્તિ વધારે બળવાન છે." એમ તમારા સમજવામાં આવે નહિ ત્યાં સુધી તમે તેને માટે કોઈ પણ કરવા અશક્ત છો. આપણામાંનાં ધણુખરા લોકોનાં જીવન અત્યંત પરિમિત અને સંકુચિત હોય છે. તેનું એક કારણ એ છે કે આપણને આપણી જાતમાં તેમ જ કાર્ય કરવાની આપણી શક્તિમાં લેશ પણ વિશ્વાસ હોતો નથી. કોઈ પણ સાહસ કરતાં આપણે ડરીએ છીએ, અને અતિશય સાવધાન રહેવાની ટેવને લીધે હંમેશાં પછાત રહીએ છીએ. ઉચ્ચ અને નિર્મળતા પ્રમાણમાં આપણે તેવા વિચારના થઈએ છીએ. અધોદષ્ટિ રાખવાથી આપણે અધોગામી થઈએ

સમજ્યા એમ ગણાય. વિચાર કરવાની જરૂર છે કે હંમેશ વપરાતો દીપક ચાલુ અધિકારનો નાશ કરવા માટે વપરાય છે, તો પછી આ શ્રેણીબદ્ધ દીવાઓથી કયા અધિકારના નાશને લક્ષ્યમાં કહ્યું હશે? આ વસ્તુ વિચારતાં વિચારણુ પુરુષ સમજી શકશે કે કોઈદ એવા અજ્ઞેય ઉદ્યોતના અભાવને લીધે અગર તેના અસ્તંને લીધે ને ઉદ્યોતને વાદ કરવાની નિશાની તરીકે આ દીપાલિકા શરૂ થએલી હોવા જોઈએ.

જેન સ્વપ્નામાં શિશોમણિ તરીકે ગણાતું શ્રી

છીએ. આપણે કોઈવર્ષ કટિ રાખવી જોઈએ, અને તો જ ઉત્તમ કોટિના આત્માઓથી વસાયેલા ઉચ્ચ શિખરે આપણે પહોંચી શકશું.

આત્મક્રિયાનું આટલું પ્રતિપાદન કરવા પહેલાં એક વાત પર ધ્યાન ખેંચવાની જરૂર છે કે આત્મ-ક્રિયા એ આત્માભિમાન અથવા મમતા નથી. આત્મ-ક્રિયા એક પ્રકારનું જ્ઞાન છે અને હાથમાં લીધેલાં કાર્યની સિદ્ધિને અર્થે આવશ્યક શક્તિ હોવાના જ્ઞાનમાંથી તેનો આવિર્ભાવ થાય છે. અચળ આત્મક્રિયા મનુષ્યને વિકાસક્રમમાં આગળ વધવામાં મદદ કરે છે. શંકાશીલ મનુષ્યોમાં આ પ્રકારનું બળ હોતું નથી; તેઓ કદિ કાર્યનો આરંભ કરે છે તો તે અનિશ્ચય અથવા સંશયથી જ કરે છે. અને સંશયાત્મા **વિનશ્યતિ** એ કથનાનુસાર નિશ્ચિત બળ વગરનું કાર્ય નિષ્ફળતામાં જ પરિણમે છે.

(ચાલુ)

અર્થાત્ દીપાવલીને દિવસે ભગવાનના કાલધર્મ પછી કરાયેલી દીવાની પ્રવૃત્તિમાં જવા કરતાં હયાતિની વખતે થયેલો અખંડપણે સોળ પ્રહરનો ભાવ ઉઘોત-

ધર્મ-કૌશલ્ય

સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા (ભૌતિક)

(૯૧)

નાના મનની નિશાની

નાના મનની નિશાની હું બાળ્યે જ પિછાની શકું છું. પણ બીજા માણસોનું અંધ અનુકરણ કરવું એ એની બરાબર નિશાની છે એ હું બરાબર જાણું છું.

આના જેવી ક્યુસાત બાળ્યે જ જોવામાં આવશે. શ્રેણી નામનો સુપ્રસિદ્ધ ગ્રંથકાર કહે છે કે હું તો નાના મનની નિશાની પણ જાણતો નથી, પણ જાણતો હોઈ તો એક વાત બરાબર જાણું છું. આવી રીતે ઉમદા મનને, ઉદાર મનને અને મોટા મનને શોધી કાઢવું એમાં પણ ઘણી મુશ્કેલી પડે છે પણ છોટા મનને જાણવું એ વધારે મુશ્કેલ પડે છે, કારણ કે ઉદાર મન હોય તો ઉદારતાથી તેની પરીક્ષા થઈ શકે, ઉમદા કૃત્યથી ઉમદા મનને ઝોળખાય, મોટાકાથી મોટા માણસને ઝોળખી પારખ પડે, પણ નાના મનને કેમ શોધવું એમાં બારે મુશ્કેલી જણાય છે; તેની પરીક્ષા કરવા માટે કોઈ જગતનું ચરમોચીટર શોધવું જોઈએ, નહિ તો નાના મનને પારખવા ઘણી મુશ્કેલી પડે છે. એ રીતે વિચાર કરતાં માલુમ પડે છે કે મોટા મનને શોધવામાં બહુ મુશ્કેલી લાગતી નથી, એ એના ઉમદા કૃત્યથી જણાઈ આવે છે. અમુક બક્ષિત મોટા મનની છે તે શોધવામાં બહુ બહાદુરી વાપરવી પડે તેમ નથી, તે તો તેના કામકાજથી જણાઈ આવે છે. જે તેના કામકાજમાં ઉદારતા, મોટાઈ અથવા સમતા હોય, તે ઉમદા સ્વભાવનો હોય તો સમજવું કે તે મોટા મનનો માણસ છે. હવે છોટા માણસને કેમ શોધી કાઢવો તે વિચારીએ. તેના અંધમાં આ વાક્યની યોજના કરવામાં આવી છે.

તો છોટા મનને કે નાના મનને શોધવું શી રીતે? તે સવાલ ઊભો થયો. ગ્રંથકાર કહે છે કે અનુકરણ કરવું એ મનુષ્યનો ધર્મ છે, પણ બ્યારે મન બીજાને અનુસરવામાં પોતાની અક્ષતનો ઉપયોગ ન કરે અને અંધ અનુકરણ કરે ત્યારે સમજવું કે તેનું મન પણ નાનું છે અને તેની અક્ષત પણ ટૂંકી છે. આ એની નિશાની છે એ ચોક્કસ વાત સમજવી. એટલે અનુસરણનો નિયમ સ્વીકારવો એમાં કાંઈ વાંધો નથી પણ અંધ અનુકરણ ન કરવું એ કહેવાનો આશય છે. જે માણસો એ રીતે અંધ અનુકરણ કરે છે તે નાના મનના છે એમ સમજવું.

આ રીતે ધર્મિષ્ઠ માણસ વિચાર કરે અને બીજાની સારી કે ખરાબ વાત હોય તેને અનુસરવા પૂરતો પોતાની અક્ષતનો ઉપયોગ કરે. જે કે કામ સારું હોય, ગમે તેવું હોય, તો પણ તે આપણાથી અનુસરી શકાય તેવું છે કે નહિ તેનો વિચાર કરવો, તેનું અનુકરણ કરવામાં અંધતા હોવી જોઈએ નહિ એમ વિચારવું. આ વિચારમાં જે અંધતાની આશ-આજી કરવામાં આવે તો તેમાં કોઈ પ્રકારનો વાંધો ન હોવો જોઈએ. એ વાંધો એવા પ્રકારનો છે કે જેમાં કોઈ વ્યક્તિને કોઈ પ્રકારનો વાંધો ન હોવો જોઈએ. અને આ બાબતમાં અંધતાને છોડી દેવામાં કોઈની શરમ ન રાખવી જોઈએ. આ અંધતા તુડાન કરનારી છે એમ સમજવું જોઈએ. અનુકરણમાં વાંધો નથી પણ અંધતાનો વાંધો છે એમ બરાબર સમજવું ઘટે. ધર્મિષ્ઠ માણસ અંધતા નિવારે.

I hardly know so true a mark of little mind as the servile imitation of others.
—Greville

૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

(૬૨)

કૃતીર અને સૌનું

Sham & Real

દેખાવ અને સાચ વચ્ચે વિવેક રાખવો.
એ મુશ્કેલ છે, છતાં ખૂબ લાભકારક છે.

દેખાવ કરવો જુદો અને વસ્તુતઃ વાત જુદી હોય એવું અનેક માણસોના સંબંધમાં જનતું જોવામાં આવે છે. એ વાત ખરેખર સમજવા યોગ્ય છે અને જીવવા યોગ્ય છે. જેઓ પીત્તળ અને સોનાનો તફાવત જાણતા નથી તેને આ વાતમાં બહુ રસ નહિ પડે એ સમજાય તેવી વાત છે, પણ આપણે તો પિતાજીનું કામ નથી. સોનાને ઝોળખી કાઢવા માટે જે શક્તિ જોઈએ તેનો ખરેખર ઉપયોગ કરવા યોગ્ય છે અને તેમાં જે પાછા પડે છે તે આખરે તો પરતાય છે પણ તે પરતાવો દૂરનો અને મોડો હોય કે એમ આપણને લાગ્યા વગર રહેતું નથી. આફી તો આ જીવન કેટલું છે તે પર વિચાર કરવામાં આવે તો છાતી ખેંચી જાય તેવી વાત છે, એને સમજવાનો પ્રયત્ન કરીને ખાલી દેખાવ ખાતર આપણું વર્તન થતું હોય તે નિષ્પ્રયોજન છે અને તેટલા માટે નિરુપયોગી છે એમ વર્તન ઉપરથી જણાઈ આવે છે. આ વાત સારી સમજવા યોગ્ય છે અને ખોટો દેખાવ કરવાનો નહિ જ એમ નિશ્ચય થઈ જાય છે. આ વાત જિંદગીના પ્રશ્નો નિર્ણય કરે છે એ નિર્વિવાદ હકીકત છે અને એમાં કોઈ વાતનો વિસંવાદ નથી. આપણને તેટલા માટે કોઈ જાતનો વિસંવાદ નથી એવો નિર્ણય કરવાની જરૂરીયાત ચોક્કસપણે જણાઈ આવે છે અને તેના સમર્થનમાં આ સત્ર અનુનું હોય તેમ લાગે છે. આપણે તે અસાધ્ય

સમજવા-જીવવા માટે પ્રયત્ન કરીએ. ધણીવાર પ્રાણી દેખાવ ઉપર મોહી પડે છે અને હેરાન થાય છે, પણ જ્યારે વર્તન કરવાનો વખત આવે ત્યારે મનમાં ધારણું જ કરે છે, અને જે દેખાવ ખાતર પ્રિન્સીપલોની વાત કરી હોય તે સર્વ વાતમાં જ રહે છે અને વર્તન સર્વને પસંદ આવે તેવું થતું નથી. આ જાખત ઉપર ધ્યાન ખેંચવાની અને વર્તનની અને દેખાવની એકતા હોવાની બહુ જરૂર છે અને અસારે ઘણા બાઈઓમાં જે વિસંવાદ જોવામાં આવે છે તેથી ખેદ થાય છે, તે સર્વ અટકી પડે છે અને વર્તન અને દેખાવમાં ફેરફાર રહેતો નથી એવી સ્થિતિ જોઈ આનંદ થાય છે અને તે આનંદ આધ્યાત્મિક અથવા આત્મિક હોઈ ખરેખર અનુભવવા યોગ્ય છે એમાં પણ શંકાને સ્થાન નથી. દેખાવ તો જ ચર્ચ શકે કે હાથીના ચાવવાના જુદા હોય અને દેખાવનાં કાંતો જ જુદા હોય. આ પરિસ્થિતિ દેખીતી રીતે અયોગ્ય હોઈને ધ્વજવાજોગ નથી. પ્રાણીએ તેટલા માટે દેખાવ અને વસ્તુતઃ થતી સ્થિતિમાં ફેરફાર ન રાખવો જોઈએ. એથી અનેક જુદાણામાંથી બચી જવાય છે, અથવા ગોટાળો વાળવાની વાત દૂર થઈ જાય છે. આ વસ્તુ-સ્થિતિ સમજી લઈ એરેડેવનો આભાર માનવો જોઈએ કે જેમણે આ વાતને પ્રકટ કરી છે. એમના શુદ્ધ વિચારમાં આ સ્થિતિ નાપગવવાની મુશ્કેલી જણાય છે તેવું દાર્દ સમજવાની આપણી દ્રવ્ય છે.

It is hard to discriminate between sham and the real, but it always pays to do so.

“Thoughts of the Great.”

શ્રી આત્મારામજી (શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી) મહારાજકૃત

સત્તરભેદી પૂજા

વિવેચક : પંચાસશ્રી રામવિજયજી ગણિવચ

અગિયારમી પુષ્પગૃહપૂજા

—: દુહા:—

પુષ્પધરો મનરંજનો, ફૂલે અદ્ભુત ફૂલ, મહાકે પરિમલ વાસના, રહ્યો મંગલ મૂલ-૧
શોભિત જિનવર બિચમે, જિન તારામે અંદ, ભવિ ચકોર મઠ મોહસે, નીરખી લહે આનંદ-૨

દુહાના અર્થ-

આ પૂજા અગિયારમી ફૂલોના ધર સંબંધી છે. અદ્ભુત એવા ફૂલોના સમૂહથી આ ફૂલનું ધર મનરંજક અને છે. સુગંધથી બહેકે છે. વળી પુષ્પધરનું પૂજા (પાયો) મંગલસ્વરૂપ છે. આ ફૂલના ધરમાં જો તારામંડલમાં ચંદ્ર શોભે તેવી રીતે (જાણે સાક્ષાત્ તીર્થંકર પ્રભુ હોય નહીં) જ શોભે છે. બીજી હપમા ધરાવે છે. જેમ ચકોર પક્ષી ચંદ્રને દેખી આનંદ પામે તેવી રીતે “પૂજક બન્ધ જન”-રૂપ ચકોર પક્ષી (ચંદ્ર સમાન પ્રભુને નીરખી) મનમાં હર્ષપૂર્વક આનંદ લે છે.

ઢાળ-રાગ-ખમાચ-તાલ પંખખી ટુક્રો

— શાંતિ વદન કબ દેખ નયન-એ દેશી

અંદ બદન જિન દેખ નયન મન, અમીરસ બીનો રે—એ આંકણી.
રાય બોલ નવમાલિકા કુંઠ, યોગર તિલકા જાતિ મચકુંઠ
કેતકી હમણુ કે સરસ રંગ, અંપકે રસ બીનો રે. અંદ બદન ૧
ઇન્માલિક શુભ ફૂલ રસાલ, ધર વિરચે મનરંજન લાલ;
બલી ઝરોખા ચિતરી શાલ, સુર મંડપ કીનો રે. અંદ બદન ૨
ગુમ્મ ગુમખા લંબાસાર, અંદુખા તોરણ મનોહાર;
બંદ્ર જીવનકો રંગ ધાર, ભવ પાલિક છાનો રે. અંદ બદન ૩

૧૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કુસુમાશુષકે મારન કાજ, ફૂલ ધરે થાપે જિનરાજ;
જિમ લહીએ શિરપુરકે રાજ, સખ પાતક ખીને રે. ચંદ ખન ૪
આતમ અનુભવ રસમે રંગે, કારણ કાજ સમજતું ચંગ;
ફર કરે તુમ કુચુર સંગ, નરભવ ફળ લીને રે. ચંદ ખન ૫

અર્થ :-આ પૂજા ફૂલના ધર વિષે છે. શ્રી તીર્થંકર પ્રભુનું ચંદ્રમા જેવું મુખ દેખીને મારા નેત્રો તથા “મારું મન” અમૃત રસથી વ્યાપ્ત થયું-તન્મય થયું-એકાકાર થયું. વળી રાય જાતિ-ભોક્ષતીરી નવમશિકા-મયકુંડ-મોગર-તિલક-ગાઇના ફૂલ-કેતકી-કમળો વિગેરે સરસ રંગવાળા ચંપકાદિ પુષ્પોથી મનરંજન એટલે મનને આનંદ પમાડનારું એક પુષ્પધર રચવામાં આવ્યું. વળી આ ધરમાં ફૂલની રચનાથી જાલીયા-ઝરૂખા મનોહર બનાવવામાં આવ્યા. આ ધર દેવમંડપના જેવું બની ગયું. વળી લાંબા ગુચ્છા-કુમખા ચંદ્રવા-તોરણો પુષ્પોથી રચવામાં આવ્યા. આ ધર ઉદ્ધિભુવન જેવું બનાવવામાં આવ્યું. આ ધર જોતાં પૂજકે ભવમાં કરેલા જે પાપો નાશ થઇ ગયા હોય એવા કર્યા, વળી આ ધરમાં “કુસુમાશુષ.” (કામદેવ) ને મારવા માટે વચમાં શ્રી જિનરાજ પ્રભુને ખેસાડવામાં આવ્યા. આ પ્રભુથી કામદેવને મારી આપણે શિવનું રાજ્ય લહીએ અને સર્વ પાતકોને નાશ કરી શકીએ, એવી શક્તિ અમે પુણ્યનું ધર બનાવી પ્રભુને વચમાં બિરાજમાન કરી પ્રાપ્ત કરી એવો અનુભવ મેળવ્યો. વળી આતમ ગુણના અનુભવરૂપ રસના રંગે “હે શ્રવ, તું પુષ્પનું ધર એ રૂપી કારણ મેળવી કાર્યરૂપ આત્માના ગુણરૂપી ભાવ ધર બનાવી, મનોહર કાર્ય સમજને સાધ્ય મેળવી લે. કુચુરના સંગનો ત્યાગ કર. એવી રીતે દ્રવ્ય તથા ભાવ ધરરૂપ પૂજા સાધીને માનવભવના ફળરૂપ આત્મસિદ્ધિમાં લીન થઇ જા.” એ જ અગીઆરમી પુષ્પધરની પૂજાનું મહત્ત્વ છે-સાર છે.

બારમી પુષ્પવર્ષણ પૂજા

બાદલ કરી વરસા કરે પંચ વરણ સુરફૂલ;
હરે તાપ સખ જગતકે જાનું ધન અમૂલ.

અર્થ :-આ બારમી પૂજા પુષ્પના વરસાદ સંબંધી છે. “પૂજક” આ પૂજામાં પાંચ વર્ણના ઊંચી જાતના પુષ્પો એકઠા કરે, ત્યારબાદ “વાદળનો” દેખાવ કરી ફૂલનો વરસાદ વરસાવે. આ ફૂલના-વરસાદ દીવ્યશુભ્રમાણુ ઊંચા ઢગલા જેટલો થાય. આ પૂજાના જગતના ત્રિવિધ તાપો (આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિરૂપ) નાશ થાય.

દાળ બારમી “અડિલ હંદ”

ફૂલ વગર અતિ ચંગ રંગ બાદર કરી, પરિમલ અતિ મહકંત મીલે, નર મધુકરી-
જાનું ધન અતિ સરસ વિદ્ય અધો મિટ હે-વરસે બાધાં રહિત રચે જેમ છીટ હે. (૧)

અર્થ :-આ પૂજામાં અતિ મનોહર મોટા પ્રમાણવાળો-સુગંધીદાર ફૂલનો ઢગલો કરે, તેની સુગંધીમાં ભવ્ય નરરૂપ ભમરા એકત્ર થાય. આ ઢગલો દીવ્યશુભ્રમાણુ હોય. સરસ વિકસર હોય-ફૂલના બંધન (ખિટ) અધો ભાગમાં હોય. એવી રીતે અંતર રહિત પુષ્પોનો વરસાદ વરસાવે. (જેમ રંગબેરંગ છીટ)અનેક રંગબેરંગી ચિત્રવાણું વચ્ચેવિશેષ હોય. તેવો પુષ્પ વરસાદ પ્રભુના મંદિરમાં શોભે. (૧)

સત્તરલેહી પૂજા-સાર્થ

૧૯૬

ઢાળ બારમી

- મંગળ જિન નામે આનંદ ભવિષ્ય ઘનેરા...એ આંકણી.
 ફૂલપગર બહરી ઝરે: રે હેઠે ઝીટ જિનકેરા....મંગલ....(૧)
 પીઠા રહિત ઢીંગ મધુકર ગુજે ગાવત જિન ગુણુ તેરા...મંગલ....(૨)
 તાપ હરે ત્રિહું લોકકા રે જિનચરણે જસ ડેરા....મંગલ....(૩)
 અશુભ કરમ છલ દૂર ગયે રે શ્રી જિન નામ રહેરા...મંગલ....(૪)
 આતમ નિર્મલ ભાવ કરીને પૂજે મિટત અધેરા...મંગલ....(૫)

અર્થ

પ્રભુના મંગલરવરૂપ નામથી ભવિષ્ય જાનોને ધણુ આનંદ પ્રાપ્ત છે. આ પૂજા ફૂલના વરસાદની છે. જે વખતે સમવસરણમાં ફૂલની વૃષ્ટિ થતી હતી ત્યારે તેના (ખીટ-બધન) હેઠે થતા ફૂલો-એવી રીતે જિનેશ્વર પ્રભુના કર્મરૂપી બધનો (ખીટો) જાણે હેઠે ન જતા હોય તેવો દેખાવ આ પુષ્પના વરસાદમાં જણાતો એવી રીતે હતો. ઉપલક્ષણથી પણ આ પૂજા કરનારે જાણ્યું હોવાના કર્મરૂપી બધનો નામે જાણ્યું છે, એ આ પૂજાનું ભાવ રહસ્ય સમજવું. વળી આ પુષ્પના ઢગલામાં પીઠા રહિત ભમરાઓ ગુંગારવ કરી રહ્યા હોય એવા દેખાવથી જાણે પ્રભુના ગુણુઆમ ન કરતા હોય એવો ભાસ જણાતો હતો. અહીંઆ ભમરારૂપ “ફૂલકા” સેવા કરનારે જીવ સમજવા અને ગુંગારવરૂપ પ્રભુનું ગવાતું ગાન સમજવું. એવો ઉપમા ઉપમેય ભાવ આનુભવથી અનુભવવો. શ્રી જિનચરણોમાં જેણે ફૂલનો વરસાદ વરસાવ્યો છે. તેના સર્વ ત્રિવિધ તાપો, ત્રણ જગતના જીવોના દુઃખો દૂર થાય છે અર્થાત તાપનું હરણ થાય છે-વળી વિશેષ ભાવ તરીકે “અશુભ કર્મના ફલ” જિનેશ્વર પ્રભુના નામનું જે રટણ કરે છે તેના દૂર થઈ જાય છે. એવી રીતે “આત્મા” નિર્મળભાવે કરીને જો પ્રભુની પુષ્પવર્ષણરૂપ દ્રવ્યપૂજા તથા ભાવપૂજા કરે છે તો તે આત્માના મિથ્યાત્વ, અવિરતિ, કષાય, યોગરૂપ ભાવ અધિકારો નાશ થઈ જાય છે. (ચાણુ)

આહારાનિદ્રાભયમૈથુનં ચ, સામાન્યમેતત્પશુભિર્નરાણામ્ ।

ધર્મો હિ તેષામધિકો વિશેષો, ધર્મેણ હીનાઃ પશુભિઃ સમાનાઃ ॥

(દોહરા)

નિદ્રા ભય મૈથુન ને, ચોથો વળી આહાર;
 પશુ જનમાં સામાન્ય એ, ચારે છે નિરધાર.
 ધર્મ માત્ર એક મનુજમાં, મનાય છે જ વિશેષ;
 ધર્મ વગર નર પશુ સમા, સંશય ધરે ન લેશ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ : પુસ્તક ૫૪ મું

[સં. ૨૦૧૩ના ક્રાંતિકથી આસો સુધીની]

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા

૧. પદ્ય વિભાગ

નંબર	વિષય	લેખક	૫૪
૧.	અપના રૂપ નિહારો !	(શ્રી પાદરાકર)	૧
૨.	નવીન વર્ષે પ્રભુસ્તુતિ:	(અભ્યાસી)	૨
૩.	સમૂહ-શ્રદ્ધાંજલિ	(શ્રી પાદરાકર)	૩૦
૪.	પુસ્તક	(અભ્યાસી)	૫૦
૫.	સ્વપ્નસૃષ્ટિ	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૫૦
૬.	પ્રભુના પરમ ધન !	(પાદરાકર)	૬૫
૭.	દીપક અને આત્મા	(શ્રી જાલચંદ હીરાચંદ 'સાહિત્યચંદ્ર')	૬૬
૮.	સંશ્લિષ્ટ મહાવીર-જીવન	(શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ)	૬૪
૯.	આપક સંસાર	(અભ્યાસી)	૯૮
૧૦.	સતસંગતિનું ગીત	(")	૧૧૪
૧૧.	અંતરાત્મ હોરી ખેલન	(પાદરાકર)	૧૩૭
૧૨.	શ્રી દેવકુલપાટક-દેવવાહારથ		
	શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વજિન સ્તુતિ	(પ્રાચીન)	૧૩૮
૧૩.	પર્વાધિરાજ પૃથુષણ પર્વ : ક્ષમાપના	(આત્માનંદી)	૧૫૪
૧૪.	માનવ વિભૂતિ	(અભ્યાસી)	૧૭૦
૧૫.	પૃથુષણ પર્વ નિમિત્તે શ્રી જિનેશ્વર સ્તુતિ	(")	૧૭૦
૧૬.	વ્યભિચાર-નિંદા	(ષડ્ગુણ)	૧૭૧
૧૭.	ન ઓલવામાં ગુણ છે નવાણું	(અભ્યાસી)	૧૮૬
૧૮.	શ્રી નવપદનું સ્તવન	(મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૧૮૭
૧૯.	સ્વાર્થમય સંસાર	(અમરચંદ માવજી શાહ)	૧૮૮

૨. ગદ્ય વિભાગ

૧.	નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશપ્રસંગે	શ્રી હરીભાઈ દેવચંદ શેઠ	૩
૨.	અભયના રાજ્યમાં	(મુનિરાજશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી)	૯
૩.	અહિંસા ધર્મ : : એક મનન	(પ્રો. જયંતિલાલ ભા. દવે)	૧૩
૪.	જીવન-સૌંદર્ય	(અનુબંધ વિઠ્ઠલદાસ મૂ. શાહ)	૧૫
૫.	આખું તીર્થ	(મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી ત્રિપુરી)	૧૮, ૧૩૩

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા

૨૦૧

૬. પૂ. શ્રી આત્મારામજીકૃત સત્તરલેહી પૂબ-સાથ	}	(પં. રામવિજયજી) ૨૨, ૫૭, ૧૦૫ ૧૨૮, ૧૬૭, ૧૮૩ ૧૯૭
૭. માદ્રીપત્ર		(પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા) ૨૬
૮. સેવામૂર્તિ સ્વ. શ્રી વશ્તુલાલસલાઈ		૩૩
૯. શુભદષ્ટિ		(અવ્યાસી) ૪૬
૧૦. પૂજન : વીતરંગ પ્રભુનું ઠે લક્ષ્મીનું		(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”) ૫૧
૧૧. ચતુર્દશીનું મંગળ પ્રભાત		(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી) ૫૪
૧૨. ધર્મનો સ્તંભ		(અનુ. વિકુલદાસ મૂ. શાહ) ૬૧
૧૩. ભારતનો એક વિરલ વિભૂતિ		(મુનિશ્રી ચંદ્રપ્રભસાગરજી) ૬૭
૧૪. શ્રમણ સંસ્કૃતિનું મહત્ત્વ		(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”) ૭૦
૧૫. યશોવિજય ગણિતનું વક્તવ્ય		(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા) ૭૩
૧૬. ભગવત મુખે ચઢેલ શીરન		(શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી) ૭૯, ૧૨૩, ૧૬૦, ૧૭૭
૧૭. વીરભક્ત આનંદ		(કા. જ. દોશી) ૮૨
૧૮. મહાકવિ નિર્વાણનું વર્ષ		(શ્રી. ખીમચંદલાઈ ચાંપશી) ૮૫
૧૯. ગર્વખંડન		(ઉપા. શ્રી યશોવિજયજી મં.) ૯૭
૨૦. કવિ કાન્તિવિજયકૃત હરિયાળી અને તેનો ઉકેલ		(પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા) ૯૯
૨૧. અઢીસો વર્ષ ઉપરની સમસ્યા		(“ ”) ૧૦૧
૨૨. ક્ષત્રિયકુંડ એટલે ભ. મહાવીરનું જન્મસ્થાન		(આ. શ્રી વિજયેન્દ્રસૂરિ) ૧૦૨
૨૩. સ્વાશ્રયી ખનો		(અનુ. વિકુલદાસ મૂ. શાહ) ૧૦૬, ૧૨૬, ૧૫૮, ૧૮૧, ૧૯૧
૨૪. ધર્મ-કોશદય		(સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા) ૧૧૧, ૧૩૬, ૧૫૫ ૧૬૫
૨૫. કેવી ઈચ્છા કરવી ?		(શ્રી મણિરત્ન) ૧૧૩
૨૬. યોગી શ્રી આનંદલન : એક પદ		(શ્રી જગદીશ મ. મહેતા) ૧૧૫
૨૭. જૈન સંસ્કૃતિ		(અનુ. ઈંદુમતી ગુલાબચંદ શાહ) ૧૧૬, ૧૪૭
૨૮. પ્રાચીન ભારતવર્ષના વિરલ અને વિશિષ્ટ છંદો		(શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા) ૧૨૬

૨૦૨

આમાનંદ પ્રકાશ

૨૬. કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય અને ગુર્જરેશ્વર મહારાજા કુમારપાળ (રોમેશ કે. દીવાન)	૧૪૧
૩૦. ન્યાયવિચારદં ન્યાયાચાર્ય યથોવિન્યયનાં મનમમતા (Favourite) તીર્થંકર (શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા)	૧૪૫
૩૧. જીવનમાં એક વિરોધાભાસ (મધુકર)	૧૫૩
૩૨. એમાં ફૂટકો નથી (શ્રી મોહનલાલ યુ. ધામી)	૧૫૫
૩૩. પર્યુષણના અંગની એક અપૂર્વ ક્રિયા (મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૧૬૩
૩૪. માનવદેહ સેવા અર્થે મળ્યો છે. (દેસાઈ વાલજી ગોવીંદજી)	૧૬૯
૩૫. સરસ્વતીપૂજન (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”)	૧૭૨
૩૬. દોલત અને ઠહાપણ (મુનિશ્રી જ્ઞાનવિજયજી ત્રિપુદી)	૧૭૫
૩૭. સાચું સુખ-સાચી શાંતિ ક્યાં છે ? (સ્વામી રામદાસ)	૧૮૫
૩૮. તિરસ્કાર પાપનો કરાય, પાપીનો નહીં ! (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ્ર”)	૧૮૯
૩૯. દીપાલિકા અને પ્રભુ મહાવીર (મુનિરાજશ્રી હંસસાગરજી)	૧૯૩

૩. પ્રકીર્ણ

૧. સત્કાર-સમારંભ	૪૪
૨. સ્વ. શ્રી હરકુંવરબહેન	૪૫
૩. સ્થાનિક આંદોલન	૪૬
૪. સાહિત્ય-સત્કાર	૪૮, માહ ટા. પે. ૨, ૯૬, વૈશાખ ટા. ૩, જ્યેષ્ઠ ટા. પે. ૩
૫. ડૉ. કાવેલનર અને નયચક	૬૪
૬. વર્તમાન સમાચાર	જાગણ-ચેત્ર ટા. પે. ૩
૭. જૈન સ્વેતાંબર કેન્દ્રસંસ : વીસમું અધિવેશન : : ઠરાવો	૧૫૦
૮. ૧૫. શ્રી જીઠાભાઈ સાકરચંદ વોરા	શ્રાવણ ટા. પે. ૩

સાહિત્ય-સત્કાર

૨૦૭

સાહિત્ય-સત્કાર

શ્રીજ્ઞાતાધર્મકથાઢગ: (ભાગ ૧-૨) સંપાદક આચાર્ય ચંદ્રસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ. પ્રકાશક: શ્રી સિદ્ધચક્ર સાહિત્યપ્રચારક સમિતિ-શેષમેમણુ સ્ટ્રીટ-મુંબઈ, મૂલ્ય પ્રથમ ભાગ રૂ. ૮-૦-૦, દ્વિતીય ભાગ રૂ. ૭-૦-૦

શ્રી જ્ઞાતાધર્મકથાંગ નામના છઠ્ઠા અંગનો પ્રથમ ભાગ (અધ્યયન ૧થી ૮) અને દ્વિતીય ભાગ (અધ્યયન ૯થી ૧૯) પ્રતાકારે આમાં રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. વેરાઅભાવ પ્રેરિત ધર્મકથાઓથી ઉભરાતું જ્ઞાતાધર્મ યત્ર ખૂબ જ પરિચિત છે, આ ગ્રંથની પ્રથમ આણ્વિતિ આગમેહારક આચાર્યશ્રી આનંદસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજે પ્રગટ કરાવી હતી, પરંતુ તે હાલ મળી શકતી ન હોવાથી દ્વિતીય આણ્વિતિરૂપે આ બન્ને ભાગો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે.

ગ્રંથના સંપાદક આચાર્ય ચંદ્રસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજે આ ગ્રંથને લોકભોગ્ય બનાવવા માટે ગ્રંથનો સારભાગ પણુ આમાં દાખલ કર્યો છે એટલે કાઈ પણ જિજ્ઞાસુ સહેલાઈથી ગ્રંથનું હાર્દ સમજી શકે છે,

વધુમાં કેટલાક ઉપયોગી પરિશિષ્ટો પણ આપવામાં આવ્યા છે, પ્રયાસ ધણો આવકારદાયક અને પ્રશંસનીય છે. તે બદલ તેના સંપાદક, પ્રકાશક અને દ્રવ્ય સહાયકો ધન્યવાદને પાત્ર છે.

મુજશવેલી ભાસ-સાર્થ : પ્રકાશક શ્રી યશોવિજય સારસ્વતસત્રોત્સવ સમિતિ-ડભોધ.

પ્રાચીન મુનિવર્ચ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજકૃત 'મુજશવેલીભાસ' ઉપર મુનિવર્ચશ્રી યશોવિજયજી મહારાજે ટિપ્પણ કરેલ તે આ પુસ્તિકામાં રજૂ કરવામાં આવેલ છે, વધુમાં ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મહારાજે રચેલ ગ્રંથોની યાદી પણ આપવામાં આવેલ છે.

આ. ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મહારાજની સંસ્કૃત અને મુજ્જર સાહિત્યસર્જનની સેવા સુવિખ્ખાત

છે. તેઓશ્રીના જીવન, કવન અને સાહિત્ય ઉપર હજુ જોષથી તેટલો પ્રકાશ પડી શક્યો નથી. આ નાની પુસ્તિકા ઉપાધ્યાયજીના જીવન અને સાહિત્યનું અભ્યાસ માટે અંગુલી-નિર્દેશ સમાન છે. વિદ્વાનો તેમાંથી યોગ્ય પ્રેરણા મેળવી આ દિશામાં વધુ પ્રકાશ પાડે તે આશય આના સંપાદકનો છે અને તે આવકારદાયક છે.

ગૃહસ્થ ધર્મ : સંપાદક ચંદનમલ નાગોરી, પ્રકાશક શ્રી જનનંદસરિ સેવાસંઘ : ૩૮ મારવાડી બજાર-મુંબઈ. મૂલ્ય વાંચન. મનન,

જૈન ધર્મના આચાર-વિચાર અંગે શ્રાવક ધર્મના પાંત્રીશ માર્ગ શસ્ત્રકારોએ બતાવ્યા છે, ઉત્તમ ગૃહસ્થ જીવન જીવવા માટે આ માર્ગ જીવનમાં અપનાવવા જોવો છે.

આ નાની પુસ્તિકામાં ઉપરોક્ત વિવરણ આપવામાં આવેલ છે. પુસ્તિકા હિન્દી ભાષામાં લખવામાં આવી છે, અને તેનો વધુ પ્રચાર કરવાની દૃષ્ટિએ મૂલ્ય રાખવામાં આવેલ નથી.

ચંવલેશ્વર સ્તવનાવલી : સંપાદક શ્રી ચંદનમલ નાગોરી : પ્રકાશક શ્રી ચંવલેશ્વર પાર્શ્વનાથ કમિટી, પો. જહાજપુર (મેવાડ) મૂલ્ય ચાર આના.

મેવાડમાં આવેલ શ્રી ચંવલેશ્વર પાર્શ્વનાથ તીર્થ ગંગેના સ્તોત્ર-સ્તુતિ, ચૈત્યવંદન આદિનો આમાં સમાસ કરવામાં આવ્યો છે. તેમજ તીર્થના ચાર ચિત્રે મૂકી પુસ્તિકાને સચિત્ર બનાવવામાં આવેલ છે.

પ્રજ્ઞોત્તર ચત્તવાર્દિશત્શતક : સંપાદક શ્રી બુદ્ધિસાગરગણિ : પ્રકાશક મુંબઈ પાલકુની મહાવીરસ્વામી જૈન મંદિર દ્રુષ્ટ કંડવતી સેક ઝવેરભાઈ કેસરીભાઈ ઝવેરી-મુંબઈ. કાઉન ૧૬ પેજ ૫૪ રૂ. ૧૦ : મૂલ્ય પાંચ રૂપિયા.

૨૮૪

આત્માનંદ પ્રકાશ

આચાર્ય વિજયજીયુસરિજીએ 'તપા-અરતરભેદ'નું પ્રસ્તુત સંપાદિત તરીકે પ્રગટ કરાવેલ તેના પ્રસ્તુતર-રૂપે આ પુસ્તક પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે.

એક પ્રશ્ન આવ્યો માટે તેનો ઉત્તર આપવો જોઈએ તેના જેવી આ પ્રકાશનની સ્થિતિ હોય તેમ જણાય છે. બાકી તો આજે જૈન-દર્શનના પ્રચાર માટે રચનાત્મક સાહિત્ય પ્રકાશનની અનિવાર્ય અગત્ય છે તેવા સમયે આવા ખંડનાત્મક સાહિત્ય પ્રકાશન પાછળ સમય અને શક્તિ ન રોકાય તે વધુ હિતાવહ અચૂલ.

શ્રી મદ્વિજયમેઘસૂરીશ્વરજી: મહારાજનું જીવન ચરિત્ર: લે. મુનિશ્રી ભદ્રકરવિજયજી મહારાજ પ્રકાશક શ્રી ચંદ્રકાન્ત બ્રહ્મભાઈ જહાંપનાહની પોળ-અમદાવાદ, મુલ્ય ભેટ.

સંત તુકારામની વાણી: પ્રકાશક શ્રી ગુજરાત વિદ્યાપીઠ-અમદાવાદ, મુલ્ય દોઢ રૂપિયે.

મરાઠી સાહિત્યમાંથી તુકારામની વાણી તારવીને તેનો સુંદર અનુવાદ શ્રી કિશોરલાલ મશરવાળાએ અમમાં રજુ કર્યો છે.

શ્રી અમનંદ-ચંદ્ર-સુધાસિન્ધુ : ભા. ૩ નો સંશોધક: આચાર્યશ્રી ચંદ્રસાગરસૂરીશ્વરજી, પ્રકાશક શ્રી સિદ્ધચંદ સાહિલ પ્રચારક સમિતિ જોળશેર ગળેમંડી, સુરત. મુલ્ય રૂ. ૨-૮-૦

સ્વ. આગમોદ્ધારક આચાર્યશ્રી આનંદસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજના 'સિદ્ધચંદ' માસીકમાં પ્રગટ થયેલ કોલક વ્યાખ્યાનોનો સંગ્રહ બીજી આવૃત્તિ રૂપે આ અંશમાં રજુ કરવામાં આવ્યો છે. વસ્તુની પસંદગી સચ્ચ છે, વધુ વ્યવસ્થિત રીતે સંકલન કરીને જો પ્રગટ કરવામાં આવે તો વધુ સારું થાય.

અંચનું મુલ્ય પ્રમાણમાં વધુ અચૂલ.

સમાચાર

ભેટ મળશે

ચંદ્રલેખા:-પ્રતાપારે જન્મેને જોઈતી હોય તેઓએ ૨૦ નવા પૈસાના પોસ્ટ સ્ટામ્પ અને "સાધુ-સાધ્વી આવશ્યક ક્રિયાના સુત્રો" પ્રતાપારે જોઈતી હોય તેમણે ૫૦ નવા પૈસાના સ્ટામ્પ: શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરને મોકલી આપવાથી બન્ને પ્રતો ભેટ તરીકે મોકલવામાં આવશે.

આભાર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના આસો માસના આ અંક સાથે સં. ૨૦૧૪ની સાલનું શ્રી જોઝા-ફાર્મસી તરફથી ભેટ આવેલ પંચાંગ મોકલવામાં આવેલ છે, તો ગ્રાહક બન્ધુઓ પોતાનું પંચાંગ બરાબર સંભાળી લ્યે.

'જોઝા' ફાર્મસીના સંચાલકોએ બે હજાર પંચાંગ ભેટ આપવા માટે મોકલ્યા છે તે બદલ તેઓશ્રીને સભા આભાર માને છે.

જયંતી ઉજવી

આસો શુદ્ધ ૧૦ વિજયાદશમીના દિવસે આપણી સભા તરફથી પાત:સ્મરણીય ૫. પા. આચાર્યશ્રી કમળસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીની જયંતિ નિમિત્તે અત્રેના મોટા જિનાલયમાં રાગ-રાગિણી સાથે સવારના નવ કલાકે પૂજા ભજાવવામાં આવેલ, જે સમયે સભાસદ બધુઓ ઉપરાંત અન્ય સદગૃહસ્થોએ પણ સારા પ્રમાણમાં હાજરા આપી હતી.

સુવારો

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના શ્રાવણ માસેવા માસના અંકમાં ટાઈલના બીજા પાને સંસ્કૃત પુસ્તકોની જે બહેરાત પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે તેમાં "જૃહત કલ્પસૂત્ર"ના દરેક ભાગની કીમત રૂ. બે મુદ્રણ હોવાથી છપાઈ ગઇ છે પણ દરેક ભાગની કીમત રૂપિયા વીસ સમજવી.

ખાસ વસાવી લેવા જેવું લલ્કર સાહિત્ય

આ સભા તરફથી આજ સુધીમાં સંસ્કૃત, મગધી, ગુજરાતી, ઇંગ્લીશ તથા હિન્દી ભાષામાં લગભગ બસો નાના-મોટા ગ્રંથો પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે. તેમાંનું મોટા ભાગનું સાહિત્ય તરત ઉપડી જતાં આજે ટોકમાં નથી, હાલ જે થોડાઘણાં ગ્રંથો મળે તેમ છે તેની યાદી નીચે આપવામાં આવેલ છે. આપે તે ન વસાવ્યા હોય તો સત્વર મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

સંસ્કૃત ગ્રંથો

ભગવાનના ચરિત્રો		૧૮ જૈન ઐતિહાસિક કાવ્ય સંગ્રહ	૨-૧૨-૦
૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર	૭-૮-૦	૧૯ કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૨ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૨-૮-૦	૨૦ સજ્જાતમાળા(ભીમશી)	૪-૮-૦
૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૧૩-૦-૦	૨૧ આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૦-૮-૦
(ભારે કાગળ)	૫-૦-૦	તત્ત્વ અને હિતોપદેશાદિ	
૪ તીર્થંકર ચરિત્ર (ચોવીશ તીર્થંકરોના ચરિત્રો તથા ચોવીશ ભગવાનના પંચરંગી ચિત્રો સાથે)	૬-૦-૦	૨૨ તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ	૧૦-૦-૦
ચરિત્રો વિગેરે		૨૩ આરંભસિદ્ધિ	૧૦-૦-૦
૫ આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો ભા. ૨જો	૨-૦-૦	૨૪ જૈન તત્ત્વસાર	૧-૦-૦
૬ કથારત્ન કોશ ભા. ૧લો	૮-૦-૦	૨૫ ધર્મખિન્દુ (આવૃત્તિ ખીણ)	૩-૦-૦
૭ " " ભા. ૨જો	૬-૦-૦	૨૬ આચારોપદેશ	૧-૦-૦
૮ દમયંતી ચરિત્ર	૬-૮-૦	૨૭ અનેકાન્ત (ગુજરાતી)	૧-૦-૦
૯ સંઘપતિ ચરિત્ર	૬-૮-૦	૨૮ " (ઇંગ્લીશ)	૨-૦-૦
૧૦ શ્રી (વજ્રયાનંદસૂરિ (રા. સુશીલકૃત)	૦-૮-૦	૨૯ નમસ્કાર મહામત્ર	૧-૦-૦
૧૧ વસુદેવ હિન્દી [ગુજરાતી ભાષાંતર]	૧૫-૦-૦	૩૦ જૈન ધર્મ	૧-૦-૦
પૂજા અને કાવ્યો		૩૧ જૈન ધર્મવિષયક પ્રશ્નોત્તરી	૧-૦-૦
૧૨ આત્મવલ્લભ પૂજા-સંગ્રહ	૩-૦-૦	૩૨ પંચ પ-મેષ્ટી ગુણરત્નમાળા	૧-૮-૦
૧૩ ચૌદ રાજલોક પૂજા	૦-૪-૦	૩૩ પ્રકરણ પુષ્પમાળા ભા. ૨જો	૧-૦-૦
૧૪ નવાણું અભિષેક પૂજા	૦-૪-૦	૩૪ શ્રમણ સંસ્કૃતિ	૪-૧૨-૦
૧૫ વીશ સ્થાનક પૂજા(અર્થવાળી)	૧-૪-૦	૩૫ શ્રાવકધર્મ (વધિ પ્રકરણ)	૧-૮-૦
૧૬ સમ્યગ્દર્શન પૂજા	૦-૪-૦	૩૬ જ્ઞાન પ્રદીપ ભા. ૧લો	૪-૦-૦
૧૭ ચારિત્રપૂજાદિત્રયી સંગ્રહ	૦-૪-૦	૩૭ " ભા. ૨જો	૪-૦-૦
		૩૮ " ભા. ૩જો	૨-૦-૦
		૩૯ આત્માનંદ જન્મશતાબ્દિ અંક	૨-૮-૦
		૪૦ જ્ઞાનપ્રદીપ ભા. ૧થી ૩ સાથે	૮-૦-૦

દીપોત્સવી સુધીમાં

દીપોત્સવી સુધીમાં ઉપરના ગુજરાતી પુસ્તકો મંગાવનારને :-

રૂ. ૨૫) ની કીમત સુધીના પુસ્તકો ઉપર ૬૦/૦ ટકા

રૂ. ૫૦) ની કીમત સુધીના પુસ્તકો ઉપર ૧૨૫ ૦/૦ ટકા

રૂ. ૧૦૦) ઉપરની કીમતના પુસ્તકો ઉપર ૨૦ ૦/૦ ટકા

ખાસ કમીશન કાપી આપવામાં આવશે.

લખો:- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

Reg. N. B. 431

મૈત્રીનું માધુર્ય

એક શાળામાં બે વિદ્યાર્થીઓ સાથે ભણતા હતા. પુષ્પ અને પરિમલ જેવી એમની મૈત્રી હતી. આગળ જતાં બંનેના રાહ ભુદા ફેંટાયા : એક ચિન્તક બન્યો, બીજો પ્રધાન થયો.

વર્ષો વીત્યાં. બંને ભુદી ભુદી દિશામાં આગળ વધી રહ્યા હતા. એક દિવસ પ્રધાનની પત્ની ચિન્તકને મળવા આવી. તેણે કહ્યું : ‘તમે તમારા મિત્રને મળવા હમણાં કેમ આવતા નથી ?’

સહાનુભૂતિ દર્શાવતાં ચિન્તકે કહ્યું : “હમણાં તો મારા મિત્રને ઘણા ય મળવા આવે છે. હું એક ન મળું તો ય આવે. હું તો તેને ત્યારે જ મળીશ જ્યારે એ ચૂંટણીમાં ભડી ગયો હશે. આજે ચૂંટીને વારંવાર સલામ ભરનારા તેને ત્યાં ડોકાતાં ય નહિ હોય તેમજ મારા મિત્રનું હૈયું નિરાશા અને વ્યથાથી ભારે થયેલું હશે ત્યારે ઉત્સાહનું આપઘ અને આધ્યાસનનો મલમપટ્ટો લઈને, તેના ઘાને રીઝવવા હું હાજર થઈશ. સાચા મિત્રનો ધર્મ હાસ્યનો કેલાહણ વધારવામાં નથી, દુઃખનાં આંસુ લૂછવામાં છે...

વિનિમય

એક ધૂત ધીના ઘડામાં ઉપર ધી અને નીચે પાણી ભરી કોઈકને ફેસાવા જઈ રહ્યો હતો.

બીજો ધૂત પિત્તળના કઠા પર સોનાનો જરા ઢોળ ચડાવી વેચવા જઈ રહ્યો હતો.

માર્ગમાં બંને ભેગા થયા : એકે કહ્યું : ધી લેવું છે ? બીજાએ પૂછ્યું તારે સોનાનું કડું લેવું છે ? બંનેએ અરસપરસ સોદો કર્યો.

પેલો સમજ્યો : ‘મેં’ છતર્યો, બીજો જાણે છે કે મેં તેને બનાવ્યો. જગતમાં પણ આમ જ આપ-લે ચાલે છે ને ?

[બિંદુમાં સિંધુ]

—મુનિરાજશ્રી ચંદ્રમલસાગરજી

મુદ્રક : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ આનંદ પ્રિ. પ્રેસ-ભાવનગર.